

Acord Ciutadà pel Canvi

Hi ha moments que condensen les esperances i il·lusions de molts anys i molta gent. El procés polític dels darrers temps ha obert la possibilitat de canvi. El 15M i la Primavera Valenciana posaren sobre la taula que les institucions estaven en mans de governants que les usaven en benefici propi i dels seus amiguets. Hi ha hagut una separació creixent entre la classe política i la ciutadania. Quan els polítics han hagut de triar entre rescatar als ciutadans o als poderosos no ha dubtat en traïr a qui els havia votat, donant l'esquena a les demandes de la gent. Les decisions s'han presentat com a inevitables, autèntics dictats obligatoris dels poders que no es presenten a les eleccions. Aquesta situació d'expropiació de la democràcia feia necessari que gent corrent donara un pas avant per a recuperar les institucions i posar-les al servei de totes les persones. El 24 de maig vam fer un primer pas que cal continuar.

“Som el Poble”, els repetíem. Som eixa comunitat de persones que matinem cada dia pera fer funcionar el país. Nosaltres som les mares, els mestres, les emprenedores, els dependents, les cambreres. Som els que patim per a arribar a final de mes, les que tenim cada dia l'amenaça de l'atur o d'haver de tancar l'empresa. Som els veïns que convivim paret amb paret. Som els perjudicats per eixes polítiques que ara podem canviar: els que hem vist baixar els salaris i augmentar la temporalitat, caure les beques i pujar les taxes de la universitat, congelar les pensions i augmentar els impostos, empitjorar els serveis públics i no cobrar la dependència; les que hem vist com eixos recursos retallats anaven al pou del deute i les butxaques dels polítics, i com tot el model social que havien construït les nostres mares i pares l'estaven destruint en contra dels interessos i la voluntat de la gent. Som el poble i no volem mai més unes institucions que governen contra nosaltres.

Les elits valencianes tenen un projecte de país molt allunyat de les necessitats dels ciutadans. La seua aposta de convertir-nos en la platja de Madrid ha col·lapsat per insostenible i injusta. L'herència que ens han deixat ha segut una societat empobrida, un model econòmic esgotat per la seua orientació cap a la rajola i l'especulació, unes institucions de segona amb poca capacitat per a fer polítiques per la manca de recursos. El seu projecte de regió submisa ha venut una i altra vegada els interessos dels valencians, empitjorant així les condicions de vida de la majoria. El vell recurs del Levante Feliz ja no els serveix més per a tapar les misèries que han generat.

Les elits de hui no són diferents de les d'ahir: les seues lleialtats no estan amb els valencians. Només responen a una pàtria: el seu patrimoni. Per a conservar els seus privilegis sempre han fet el que ha calgut: en el passat no dubtaren en abandonar la llengua i ara no han dubtat en actuar com una màfia que ha saquejat el país a base d'especulació i corrupció. El tancament de RTVV i la tolerància amb l'infrafinançament estructural són dues cares de la mateixa política profundament antivalenciana.

Nosaltres venim de tota una altra tradició: la de les valencianes i valencians que han suat per construir un futur per als seus. Som la gent corrent la que hem mantingut en peu esta comunitat, abans i ara. Ho hem fet quan vam fer brotar de la terra arròs i taronges i vam transformar la neu en gelats i la llauna en joguets. Ho hem fet quan hem parat desnonaments i hem teixit una xarxa potent de defensa dels serveis públics. Ho hem fet des dels tallers clandestins del tèxtil i calçat del Baix Vinalopó i les indústries de Sagunt. Ara tenim la generació més preparada i l'experiència dels qui sempre ho han deixat tot per a garantir que el pa entrara a cada casa per a posar en peus un projecte de país per a totes les persones.

Durant un temps, els governs del PP ens han fet avergonyir-nos de ser valencians. No volem mai més haver de baixar el cap per ser la regió de la corrupció. Volem estar orgullosos de ser el país que garanteix la gratuïtat dels llibres escolars. Els valencians som els que ens deixem la pell en fer que esta societat funcione i no els que s'han encarregat de saquejar-la, vendre-la i enfonsar-la. Les valencianes som una comunitat d'iguals i no unes elits que ho volen tot en mans d'uns pocs.

Des de Morella fins a Oriola, passant per Requena i Alacant, la gent que habitem este territori aspirem a un projecte de futur en comú. Ens reconeixem com una comunitat plural, amb dues llengües i dues denominacions. Ens volem com una societat on tots tinguen oportunitats de

prosperar, vinguen d'on vinguen i parlen com parlen. En el passat, les disputes estèrils per banderes i noms van fer-nos dèbils, obtenint una autonomia de segona amb un estat del benestar devaluat. De tant d'ofrenar les glòries que no tenim ens hem convertit en l'autonomia més endeutada. Les elits han volgut que ens agenollàrem; nosaltres cridem que volem una relació d'igualtat com un dels pobles que forma l'Espanya plurinacional.

Insistim: les condicions per al canvi estan donades. Però este no és ni inevitable ni irreversible. El 24 de maig vam fer un primer pas que ja està donant fruits; ara toca tancar este cicle electoral articulant l'espai democràtic que és socialment majoritari. Són temps de canvi i això requereix de noves eines. El present acord assenta unes bases sòlides per a construir eines capaces de materialitzar les demandes de la gent. És un acord inèdit al representar una gran aliança de futur entre organitzacions, partits, sindicats, moviments socials, plataformes i ciutadania. Els signants volem llançar un missatge: tenim el mateix projecte de futur per a la societat valenciana. Venim de llocs molt diferents i en el passat hem votat a partits diversos, però ara ens uneix una idea forta: un projecte de país per a tots oposat a la societat de privilegiats que els que governaven la Generalitat i encara governen l'Estat volen. La voluntat d'una majoria de valencians va per altres camins:

- * Recuperar i ampliar l'Estat del Benestar equiparant-lo als nivells europeus.
- * Rescatar la democràcia per a que mai més les polítiques que ens afecten estiguen decidides per elits que no es presenten a les eleccions.
- * Impulsar la transparència, la participació i la honestat en el funcionament de les institucions, desterrant la corrupció, el nepotisme i el balafiament.
- * Garantir els drets socials per a que totes les persones tinguen cobertes les necessitats bàsiques i puguen accedir a les mateixes oportunitats de futur.
- * Impulsar polítiques efectives d'igualtat, que combaten l'exclusió social i eliminen qualsevol discriminació de gènere.
- * Adoptar la sostenibilitat com a principi rector de la societat, l'economia i el medi ambient.

Per això, apostem per un canvi en l'orientació de les polítiques públiques:

1.- Les actuals polítiques d'austeritat són estèrils econòmicament i generadores de patiment i exclusió social. La forma d'activar la recuperació per a tots no és retallar sinó destinar recursos públics a generar activitat econòmica en sectors sostenibles. La reducció del dèficit públic (de la GV, de l'Estat) ha d'estar subordinada a l'aplicació de polítiques de desenvolupament econòmic.

2.- La inversió social pública s'ha d'equiparar als estàndards europeus. L'Estat del Benestar valencià ha estat de segona, amb una despesa inferior a l'espanyola i l'europea. La Comunitat Valenciana ha de recuperar la senda de convergència social amb el model social avançat del nord d'Europa. Els drets socials han de comptar amb suficiència pressupostària per implementar-los. Per això, són necessaris 3 elements: (1) la quita de la part del deute de la Generalitat amb l'Estat corresponent a l'infrafinançament, (2) la negociació d'un nou sistema de finançament centrat en la corresponsabilitat fiscal i (3) la derogació de l'article 135 de la Constitució Espanyola.

3.- L'Auditoria ciutadana és la fórmula per a determinar els efectes de les mesures econòmiques dels darrers anys i la responsabilitat en el deute i en el rescat bancari. A més, és imprescindible una reforma fiscal profunda que ha de basar-se en garantir recursos suficients per a fer sostenible la despesa pública, redistribuir cap als que menys tenen i eliminar els privilegis d'uns pocs. Cal equiparar la tributació efectiva de grans empreses i grans patrimonis a la de la resta de la població per a fer efectiva la progressivitat. Cal combatre enèrgicament el frau fiscal i promoure un marc tributari europeu capaç de gravar els fluxos de capital i acabar amb els paradisos fiscals.

4.- Les institucions públiques han de gestionar els recursos públics de forma eficient i transparent. Per això, calen mecanismes eficaços per a combatre la corrupció, el clientelisme, els privilegis dels amiguets i el balafiament de recursos. Així mateix, les institucions públiques han de tenir un paper actiu en la vida econòmica, regulant el mercat, redistribuint les rendes, produint serveis fonamentals, estabilitzant les fluctuacions i guiant el desenvolupament. La idea extrema del lliure mercat s'ha de substituir per un paradigma mixt: el mercat i l'estat han d'actuar com a institucions complementàries per a la generació de benestar per a tots

5.- Les activitats bàsiques per a l'existència humana han d'estar fora de la lògica dels beneficis. Volem que siguen les institucions públiques les que proporcionen la sanitat, l'educació, les pensions, la dependència i les cobertures socials. Apostem així mateix per un paper actiu del

sectors no lucratiu (l'Estat i el 3r sector) en sectors estratègics com els transports, l'energia i l'aigua, les telecomunicacions i l'habitatge. Els drets de ciutadania no poden estar subordinats als interessos lucratiu d'uns pocs. Cal tendir cap a una societat inclusiva que substituïska el concepte assistencial actual per una concepció universal de garantia de drets.

6.- El sector financer és un actor central per al desenvolupament econòmic i social que ha de tenir una regulació pública efectiva. A més, l'existència d'una banca pública és fonamental per a que el sistema financer estiga al servei de les necessitats de l'economia real. Cal una refundació del BCE, situant-lo dins de paràmetres democràtics i habilitant-lo per a estimular la creació d'ocupació i el desenvolupament.

7.- No hi ha eixida de la crisi sense un nou model productiu que afronte la transició ecològica cap a les renovables i els sectors verds i la modernització de l'estructura econòmica apostant per la innovació en la línia dels models avançats del nord d'Europa. Per això, ens cal una política industrial activa que estimi la consolidació d'activitats amb futur enterrant el model d'especulació immobiliària i turisme de baixa qualitat que ens ha portat a la crisi. Cal assegurar les inversions necessàries per a combatre l'atur estructural.

8.- Les societats del segle XXI han d'estar basades en les igualtats. La desigualtat social socava la democràcia. La tendència polaritzadora que hem patit les darreres dècades ha de ser revertida amb la redistribució fiscal i amb una política de rendes que incremente progressivament els salaris. Per això, cal una nova reforma laboral capaç de conjugar l'estabilitat amb la flexibilitat, els augments salarials amb els increments de productivitat, avançant cap a una major implicació dels treballadors en la presa de decisions. La desigualtat de gènere és una vergonya per a una societat avançada. Cal continuar avançant per a que els salaris, les condicions de treball, els drets i la projecció vital no siguin diferent per a dones i homes. Per això, cal aprofundir en les polítiques de conciliació familiar. Front a un model on cadascú té el seu lloc, treballem per una societat on tots els llocs són de tot el món.

9.- La democràcia és el pilar central de la nostra societat. La captura del dret a decidir de la ciutadania per poders que no es presenten a les eleccions ha de ser revertida. Totes les polítiques que afecten els ciutadans han de ser decidides per ells. Existeixen les condicions per a avançar cap a processos de presa de decisions més participats, donant veu a la societat civil i ampliant les qüestions sotmeses a votació directa de la ciutadania. Moltes de les polítiques

estan lligades a institucions europees, que l'actual arquitectura institucional situa en un terreny no-democràtic (un exemple del qual és la negociació del TTIP). Cal una reforma a fons de la Unió Europea i la zona Euro, situant-la dins dels paràmetres de la democràcia i l'estat del benestar. Volem més Europa (fiscalitat i pressupostos comunitaris) però només si això significa més democràcia i drets per a tots.

10.- La Constitució del 1978 ja no és capaç de garantir els drets i les polítiques a les que aspirem. Cal impulsar processos constituents en tots els nivells (valencià, estatal, europeu) basats en el protagonisme de la ciutadania. Cal una nova articulació territorial de l'Estat que permeta l'encaix de la plurinacionalitat. Volem noves institucions més transparents, més eficients i més obertes a la participació. Volem un blindatge efectiu dels drets socials.

Les persones que firmem este acord som conscients que les eleccions de desembre no només decidiran qui ocuparà la cadira d'un o altre govern sinó que marcaran el rumb de l'Estat per a properes generacions i per tant, són d'una transcendència absoluta per al País Valencià. Els i les valencianes hem estat massa temps invisibles. Ara ens toca dir la nostra. Per nosaltres, per totes, per tots. És el moment!

València, octubre de 2015